

omtalt af mig og det ærede Medlem for Sakskebøbing, hvis den højtærede Minister da ikke stiller sig særlig uvillig dertil.

Benzon: Jeg har med Glæde hørt de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Sakskebøbing (Rørdam) og det ærede Medlem for Ribe (Busk). Disse Udtalelser give mig Anledning til at fremsætte et Par Bemærkninger angaaende Forslaget om, at disse Laboratorier foruden at undersøge Levnedsmidler tillige skulle kunne anvendes til at undersøge saakaldte medicinske Arkana. Det er meget à propos, at denne Sag kommer frem. Danmarks Apotekerforening har gentagne Gange haft Sagen paa sit Program og flere Gange henvendt sig til Regeringen med Anmodning om at faa disse Forhold ordnede saaledes, at den Ret, Apotekerne nu have til at sælge medicinske Arkana, indskrænkes. Jeg tror, det vil glæde det ærede Medlem for Ribe at høre, at Bestræbelserne ere gaaede i den Retning og ikke i den modsatte, at deres Ret skulde udvides. Apotekerne have nemlig nu en ubetinget Ret til at sælge disse Arkana, men de ønske denne Ret begrænset derhen, at Justitsministeriet ved sin sagkyndige Medhjælp, altsaa rimeligvis Sundhedskollegiet, skulde lade samtlige saakaldte medicinske Arkana, d. v. s. Lægemidler, hvis Sammensætning ikke kendes, og som anbefales til medicinsk Brug mod en eller anden Sygdom, undersøge ved et Laboratorium og offentliggøre Sammensætningen. Det skulde yderligere have den Følge for Apotekerne, at saafremt der i disse Arkana indeholdes Stoffer, som det ikke er tilladt at sælge i almindeligt Haandkøb, altsaa for hvilke der fordres Receipt, maatte de ikke sælge dem uden Receipt, idet Ansvar for Brugen deraf blev lagt over paa Lægerne. Det har ikke ført til noget, og det er rigtigt, som det ærede Medlem for Sakskebøbing sagde, at senere Henvendelser have heller ikke ført til noget. I disse Dage har der i den danske Lægeforening været holdt Foredrag derom, og der har været skrevet Afhandlinger derom i Ugeskrift for Læger og ligeledes i Arkiv for Farmaci, Apotekernes Organ. Der vil sikkert ske Henvendelse til Rigsdagen om, at der bliver gjort noget i den Retning. Kunde vi nu faa det gjort paa en lempelig Maade ved i dette Lovforslag at faa indført Bestemmelser, der muliggjorde en Kontrol med Hensyn til disse Forhold, skulde jeg hilse det med Glæde.

Jeg tror dog, at det ærede Medlem for Sakskebøbing regner noget for højt, naar han taler om de mange Millioner, der lokkes ud af Folks Lommer. Naar vi vide, at hele den danske Medicinalomsætning beløber sig til ca. 5 Mill. Kr. paa alle Apoteker, vil jeg antage, at mange Millioner til det andet gaar der ikke. Jeg tror, at det ærede Medlem for Ribe, som holdt sig til Hundrede Tusinder, er nærmere ved det rigtige, men ogsaa dette er selvfølgelig for meget. Det, det kommer an paa for Befolkningen, er dog ikke det, at der bør gøres Indskrænkning i Friheden til at slaa sig selv ihjel, om jeg saa maa sige. Hvis Folk har Lyst til det, kunne de ogsaa gøre det paa anden Maade end ved at købe Arkana. Men det, det her drejer sig om, er, at de blive tagne ved Næsen, at de tro, de faa et Middel, der hjælper for en eller anden Lidelse, medens de i Virkeligheden faa noget, der kan forværre Sygdommen og gøre Skade, saa at en senere rationel Lægebehandling bliver vanskeliggjort. Nu vilde det, som sagt, være et stort Held, om man kunde faa hele denne Sag med ved denne Lejlighed, men jeg maa sige, at en Bestemmelse om, at Justitsministeriet kan lade disse Midler analysere — mere kan man vel ikke vente at faa med paa denne Lov — vil ikke være tilstrækkelig. Den første ærede Taler har berørt det kildne Punkt: Averteringen. Sagen er den, at enhver Fabrikant har Lov til uden videre at avertere i Dagspressen med, hvad han vil. Naar blot der under Avertissementet staar: „Faas paa Apotekerne“, kan man ikke faa ham dømt. Og dette „Faas paa Apotekerne“, sætte de uden videre. De spørge aldeles ikke Apotekerne derom. For at faa det omstyrtet skal der en samlet Erklæring til fra samtlige Apotekere Landet over om, at ingen af dem har Midlet. Derved kan der føres Bevis for, at Midlet ikke faas paa Apotekerne, og det er sket en enkelt Gang. Men saa skrive Fabrikanterne blot, at det faas hos Apoteker den og den i Malmø eller Apoteker den og den i Flensborg. Eller ogsaa averterer de, at det faas ved at skrive direkte til Amerika. Folk skrive ogsaa direkte derover for at faa at vide, hvad det er, og saa faa de ofte 2—3 Lægebøger, der fortælle dem om alle de gruelige Ulykker, de have gjort paa sig selv tidligere, men at de nu kunne reddes, hvis de ville følge den indlagte Receipt. Indeni ligger der saa en Receipt, som indeholder 3—4 Ting, der ikke kendes paa danske Apoteker.